

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje

Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Glavni pretres: 16. oktobar 2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Petra Dimića

Pre rata je živeo u Grubišnom Polju, gde je radio u Drvnoj industriji *Česma*. Kada je počelo hapšenje Srba od strane Hrvata, avgusta 1999. godine, pobjegao je u šumu dok je njegov brat Živko Četković ostao u selu i uhapšen je 15. avgusta. U šumi je bio 15, 20 dana a zatim se pridružio jedinici TO. Njegov vod je brojao dvadesetak ljudi i nalazio se na vrhu Grubišnog Polja. Komandant cele jedinice je bio Rade Čakmak. Bile su organizovane akcije hvatanja Hrvata, koji su kasnije razmenjeni za Srbe, ali on nije učestvovao u tim akcijama. Vođeni su pregovori oko razmene, za Srbe je pregovarala njegova majka i Đuro Sudarević a za Hrvate Janko Veraš. Zarobljeni Hrvati, njih desetak, držani su u školi u Velikoj Peratovici. U oktobru su Veraš i Radošević razmenjeni za njegovog brata Živka i doktorku Daljut. Misli da su Veraš i Radošević bili pripadnici Zbora narodne armije i da su zbog toga uhapšeni. Prebegao je u Srbiju 1. novembra 1991, zajedno sa svim Srbima iz okolnih sela. Ne zna šta se nakon toga desilo sa zarobljenicima u školi. Nije čuo da je neko do njih ubijen. Optuženi Trbojević je takođe bio pripadnik jedinice, ali ne zna koja su bila njegova zaduženja. Pre rata nije bio u zavadi sa Hrvatima, bio je pošten, dobar majstor i porodičan čovek.

Saslušanje svedoka Draga Gotarića

Svedok je pre rata živeo u selu Blagorodovac. Krajem avgusta 1991. u njegovo selo upale su snage ZNG-a, tako da prebegao u Srbiju. U septembru se vratio u selo Borke, pa u Veliku Peratovicu, gde je postao pripadnik jedinice TO, koja je tamo imala sedište i čiji komandant je bio Rade Čakmak. Njegov zadatak je bio da povremeno stražari u selu Rašanica. Kada nije bio na straži vreme je provodio kod tetke Milice i njenog supruga Steva Bosanca. U Peratovici je bila organizovana kuhinja, čiji šef je bio Dušan Mrkšić a gde je radio i optuženi Trbojević. Čuo je da u selu ima zarobljenika i da se čuvaju za razmenu, seća se da su tu bili Veraš i jedan Žučo. Bili su zatvoreni u improvizovanom zatvoru, čiji šef je bio Božo Trbojević. Optuženog je viđao kod zatovra, ali ne zna šta je on tamo radio. Hrvatsku je napustio 31. oktobra, sa stražarskog mesta se uputio u Srbiju. Kasnije je čuo da su zarobljenici pobijeni. Njegova tetka Milica i tetak Stevo napustili su Peratovicu na traktoru i sa njima je bio optuženi Trbojević. Optuženi je uvek bio dobar i familijaran čovek, slon šali i nije bio preke naravi.

Saslušanje svedoka Radovana Brkića

Svedok je živeo u Topolovici, ali je u avgustu 1991. Željko Lovrenc, lokalni Hrvat, kao opomenu Srbima, bacio bombu na zgradu gde je radila njegova supruga kao prodavačica. Željko mu je priznao šta je uradio i rekao da je bomba trebalo da bude bačena na njegovu kuću. Zbog toga je 8. ili 9. avgusta 1991. sa suprugom prebegao u Veliku Peratovicu. U Peratovici se pridružio vodu policije, koji je vodio Milenko Stojić, i dobio poluautomatsku pušku. U selu je bila i vojna jedinica, čiji komandant je bio Rade Čakmak. Takođe, u školi je bio zatvor, čiji komandir je bio Božo Trbojević. Zatvor je ustanovljen posle akcije u Topolovici, kada je uhapšeno više hrvatskih civila radi razmene za Srbe. Čuo je da je tom

prilikom na kuću porodice Kotaran u Topolovici bačena bomba jer je iz te kuće otvorena vatra. Ivica Vareš i Vlada Radošević, koji su prvi zarobljeni, prvi su i razmenjeni. Među ostalima su bili Mato Kotaran, Milan Saraga, Srevo Saraga, Željko Lovrenac i dr. Kako su bili iz istog sela otišao je da ih poseti. Nisu bili vezani i nije primetio da su imali bilo kakve povrede. Dao im je cigarete, ali se za njihovu dalju sudbinu nije interesovao. On nije učestvovao u hapšenju niti u ispitivanju tih ljudi, ali je njegova jedinica vršila obezbeđenje za vreme razmene. Zarobljenike je ispitivao Milenko Stojić i tom prilikom ih nije tukao. Čuo je da je optuženi bio jedan od čuvara u zatvoru, ali ga je viđao samo kod kuhinje koja je bila stacionirana kod njegove kuće. Iz Peratovice je, po odobrenju komandanta, otišao 25. oktobra u Beograd da smesti porodicu i više se nije vratio. Krajem meseca bilo je povlačenje Srba i prelazak u Srbiju, a šta se desilo sa zarobljenicima ne zna.

Saslušanje svedoka Radeta Kljajića

Svedok je dalji rođak optuženog. Pre rata je živeo u Grubišnom Polju, ali je iz bezbednosnih razloga početkom avgusta 1991. prebegao u Veliku Peratovicu jer je to bilo srpsko selo. U tom selu bila je jedinica TO tzv. Bilogorski odred, čiji je komandant bio Rade Čakmak. Ipak, komandant važne odluke nije donosio sam, već je za to bio zadužen Branko Popović, predsednik SDS-a. Svedok je postao pripadnik lokalne policije i bio je zadužen za preventivu protiv alkohola jer je bilo ratno stanje, ljudi su često pili i trebalo je sprečiti međusobne sukobe. U policiji je bio i Milenko Stojić, on je bio kvalifikovani policajac i vodio je ljude kada je trebalo da se obavi neki zadatak. U selu se nalazio zavor, gde su smeštani zarobljeni Hrvati, za koji je bio zadužen Božo Trbojević. Seća se da su u zatvoru stražarili Ljubiša Perović, Boro Rekić i optuženi Trbojević. Zarobljenici su čuvani radi razmene. Razmenu je obavljala vojska dok je policija obezbeđivala. Seća se da su jednom prilikom razmenjeni njih dvadesetak, među kojima su bili Veraš i Radošević. Hrvatsku je napustio 31. oktobra zajedno sa Rankom Radojevićem. Čuo je da su, prilikom povlačenja iz sela, zarobljenici ubijeni i da je to uradio Božo Trbojević iz osвете što su Hrvati ubili njegovog dedu i babu.